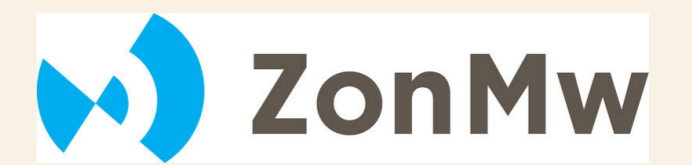

RELATIE OUDER KIND (ROK) DEVENTER

Een kwalitatief onderzoek naar de ervaringen van kwetsbare (aanstaande) ouders met professionele ondersteuningsmogelijkheden op het gebied van de ouder-kindrelatie.

AANLEIDING

Binnen de gemeente Deventer ligt de wens om onbedoeld zwangeren en ouders in een kwetsbare situatie laagdrempelig toegang te bieden tot ondersteuning. Deze ondersteuning is gericht op zwanger zijn en opvoeding, waarbij de relatie tussen ouder(s) en kind centraal staat¹.

LOES RAEMAKERS

Master Health Care & Social Work

DOEL EN VRAAGSTELLING

Het doel van dit onderzoek is om de ervaringen, wensen en behoeften van (aanstaande) ouders met het huidige ondersteuningsaanbod op het gebied van de ouder-kindrelatie in kaart te brengen. Dit heeft geleid tot de volgende onderzoeksvraag:

“Wat vinden (aanstaande) ouders in Deventer belangrijk in de professionele ondersteuning die zij kunnen ontvangen rondom vragen en/of moeilijkheden in de relatie die ze aangaan of hebben met hun (ongeboren) baby/peuter?”

METHODE

Er is een kwalitatief beschrijvend onderzoek uitgevoerd. Het verkrijgen van resultaten heeft plaatsgevonden middels semigestructureerde interviews met moeders van jonge kinderen.

EERLIJK/TRANSPARANT

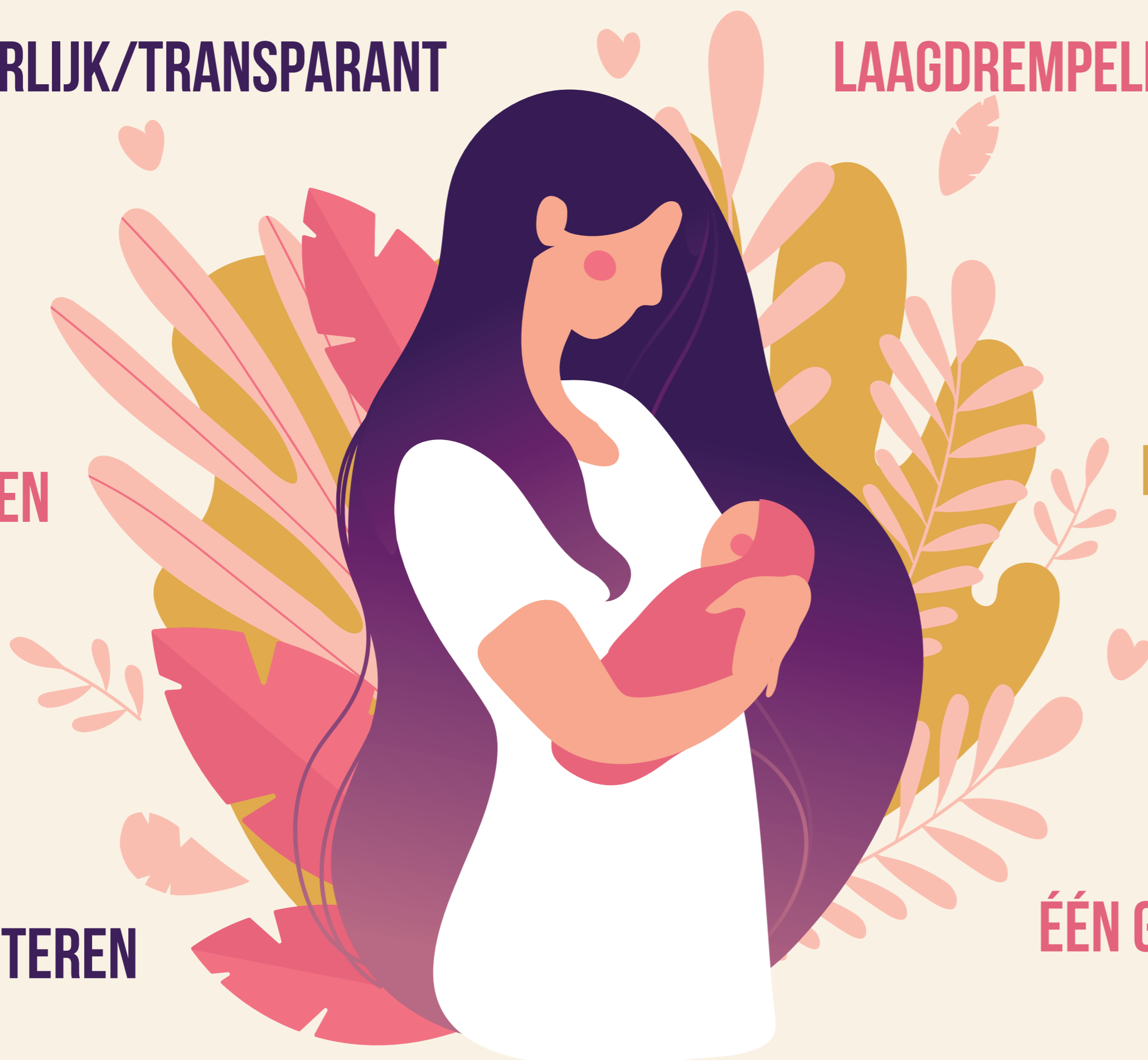
LAAGDREMPELIG CONTACT

VERTROUWEN

KENNIS HEBBEN

LUISTEREN

ÉÉN GEZICHT

● Persoonskenmerken professional

● Relationale factoren

● Inhoudelijke factoren

RESULTATEN

Uit de resultaten blijkt dat de respondenten in de zwangerschap weinig ondersteuning hebben ervaren gericht op de ouder-kindrelatie. Na de geboorte wordt hier meer aandacht aan besteed. De aandacht voor sensitiviteit, responsiviteit en mentaliseren is echter nihil. Alle respondenten geven aan dat de hulpverleningsrelatie invloed heeft op hoe de ondersteuning ervaren wordt. Met name relationele factoren en persoonskenmerken lijken invloed te hebben op de hulpverleningsrelatie. De respondenten geven aan dat het niet altijd duidelijk is waar ze moeten zijn voor ondersteuning.

“Het enige wat je kunt doen is voeding en moederlijke geven. Dat is pokon voor een kind hoor.”

CONCLUSIE

Geconcludeerd kan worden dat er met name vanuit de basiszorg meer aandacht besteed kan worden aan de ouder-kindrelatie. Daarnaast is er behoefte aan laagdrempelige inloop- en/of groepsbijeenkomsten. Uit de theorie blijkt dat 40% van de ouders de voorkeur heeft voor ondersteuning in de vorm van groepsbijeenkomsten². De hulpverleningsrelatie heeft invloed op hoe de ondersteuning ervaren wordt en in hoeverre ouders iets doen met de informatie die ze van de professional krijgen. Een goede klik met de professional lijkt hierin essentieel. Zowel uit de theorie^{3,4,5,6,7} als uit de resultaten blijkt dat een combinatie van persoonskenmerken, relationele factoren en inhoudelijke factoren ervoor zorgt dat er een goede hulpverleningsrelatie ontstaat.

DISCUSSIE

Doordat er geen vaders deelgenomen hebben aan het onderzoek zijn de resultaten alleen gericht op de ervaringen met ondersteuning op het gebied van de ouder-kindrelatie door moeders. Of vaders dit op dezelfde manier ervaren is niet duidelijk. Tevens zijn de resultaten niet geheel representatief voor de gemeente Deventer. Dit komt omdat er relatief weinig ouders zijn geïnterviewd, een enkeling ondersteuning uit een andere gemeente heeft ontvangen en één persoon niet uit eerste hand ervaringen heeft gedeeld. Desondanks geeft de dataverzameling wel een goede kijk op de ervaringen van moeders in het algemeen met zowel basisondersteuning als aanvullende ondersteuning op het gebied van de ouder-kindrelatie. Daarnaast komen resultaten overeen met de kwantitatieve nulmeting waaraan meer respondenten uit gemeente Deventer hebben deelgenomen⁸.

PRAKTISCHE IMPLICATIES

Meer aandacht voor de ouder-kindrelatie (responsiviteit, sensitiviteit, mentaliseren).

Laagdrempelig aanbod van groeps- of inloopbijeenkomsten. Bijvoorbeeld Centering Zorg.

Informatie over ondersteuning eenvoudig beschikbaar stellen middels social media én centrale websites.

Aandacht voor de hulpverleningsrelatie door in te zetten op éénzelfde hulpverlener.

REFERENTIES

- 1 Braun & Mannessen, 2020
- 2 Ligtermoet & Okma, 2014
- 3 Williams et al., 2021
- 4 Myora et al., 2013
- 5 Landy et al., 2012
- 6 Mills et al., 2012
- 7 Malin & Morrow, 2009
- 8 Engelbertink, Ebbe & Braun, 2022